НАВІНКІ

19 - 26 сьнежня 2002 №30(79) Кошт свабодны

Наступны нумар 9.01

Што было б, калі б Хрыстос нарадзіўся ў сучаснай Беларусі..

Газэта «Навінкі» выходзіць зь лютага 1998 г. Зарэгістраваная ў Дзяржаўным камітэце па друку Рэспублікі Беларусь 23.02.1999 г. Пасьведчаньне аб рэгістрацыі №1272. Заснавальнікі: П.Канавальчык, А.Новікаў, А.Мазур. Галоўны рэдактар Паўлюк Канавальчык. Адрас для карэспандэнцыі: п/с 33, 220134 Менск, БЕЛАРУСЬ; E-mail: kampramat@tut.by; Адрас рэдакцыі: г.Менск, пр.газ.«Известия», 9-143.

Нумар падпісаны да друку 19.12.2002г., а 00.01. Тыраж 3000 экз. Надрукавана з гатовых дыяпазытываў у друкарні ТДА «Знаменіе», г. Менск, вул. Кальварыйская, 24. Заказ № 365

Навіны ў тэстах

Ці ў курсе вы апошніх падзеяў?

1. Што прынялі дэпутаты ПП НС РБ?
А) Бюджэт
Б) 100 грам
В) Іслам

2. 17 сьнежня адзначаўся дзень беларускага:
А) Кіно
Б) Віно
В) Даміно

3. Які падатак у 2003 годзе павялічыцца ўдвая?
А) На зямлю
Б) На ваду
В) На паветра

4. Які вядомы беларускі грамадзкі дзеяч пераехаў жыць у Прагу?
А) Зянон Пазьняк
Б) Аляксандар Лукашэнка
В) Васіль Быкаў

5. Пераможцам якога расейскага конкурсу стала вядомая беларуская сьпявачка?
А) Міс Расея 2002
Б) Місіс Расея 2002
В) Містэр Расея 2002

6. Які беларускі футбаліст стаў галоўным трэнэрам маскоўскага клюбу Тарпэда-ЗІЛ?
А) Васілій Баранаў
Б) Аляксандар Хацкевіч
В) Сяргей Алейнікаў

7. Што зьбіраюцца рэфармаваць стратэгі з АГП, якія прадставілі сваю новую канцэпцыю?
А) Армію
Б) Урад
В) АГП

8. Які код будзе мець беларуская нацыянальная валюта з 2003 году замест ранейшага BRB?
А) USD
Б) RUR
В) BYR

9. Хто ўпершыню адважыўся адмяніць прэзыдэнцкі дэкрэт?
А) Прэзыдэнт
Б) Палата Прадстаўнікоў
В) Савет Рэспублікі

10. Кім працуе Віктар Івашкевіч, які знаходзіцца на "хіміі" ў Баранавічах?
А) Кур'ерам
Б) Дылерам
В) Пастаўшчыком

11. Якія новыя гатункі солі будзе выпускаць ААТ "Мазырсоль"?
А) З кропам, сельдэрэем і перцам
Б) Зь мясам і салам
В) Зь півам і водкай

12. Якая бясплатная кансультацыя для студэнтаў адчынілася ў Менску?
А) Жаночая
Б) Іміграцыйная
В) Юрыдычная

13. Які замак выяўлены на новай 50-тысячнай купюры НБ РБ, якая выйшла 20 сьнежня?
А) Мірскі
Б) Нясьвіскі
В) Іф

14. Які рэгіён заяўлены на ўключэньне ў сьпіс ЮНЭСКА "Шэдэўры нематэрыяльнай спадчыны"?
А) Панямоньне
Б) Прыдняпроўе
В) Палесьсе

Правільныя адказы: 1-А, 2-А, 3-А, 4-В, 5-Б, 6-В, 7-А, 8-В, 9-Б, 10-А, 11-А, 12-В, 13-А, 14-В

Усё пра сэкс

З жыцьця аднаго вядомага газэтчыка

Браць ад жыцьця ўсё – вось галоўнае жыцьцёвае крэда генэральнага мэнэджэра БДГ Пятра Марцава

Ва ісьціну сказана: «Несправядзімыя путі галоўных рэдактараў». Пакуль кормчы *Народнай Волі* Сярэдзіч заклапочаны выбіваньнем фінансаваньня, «рабочы» Івашкевіч з Маркевічам – сядзеньнем на хіміі, а рулявы *Саўбелкі* Якубовіч – стварэньем холдынгу, галоўны камандзір *БДГ* Пётар Марцаў аддае перавагу іншым клопатам. Як і належыць фабрыканту адной з буйнейшых буржуазных газэт Беларусі, Марцаў бавіць час на вялікасьвецкіх раўтах і банкетах. Куцёж, вядома, справа не заганная. Аднак, як паказвае досьвед іншых калег па журналісцкаму цэху, быць галоўным рэдактарам адной з буйнейшых незалежных газэт – справа даволі рызыкоўная, таго й глядзі, на хімію загрыміш. Таму й прыходзіцца браць ад жыцьця ўсё.
Таму мы ніколькі не зьдзівіліся, калі сустрэлі спадара Марцава з карышамі на стрып-шоў «Міс Вялікія Сіські», які адбываўся ў модным клюбе «Алькатрас» у ноч з 13 на 14 сьнежня. Хоць білет на вечарыну каштаваў усяго нейкіх 50 штук, але нам прыйшлося паўстрымаць свае кашалькі, і таму мы засталіся ў абсалютным няведаньні, у каго насамрэч самыя вялікія буфэра ў горадзе (інакш матэрыял стаяў бы на культурнай паласе). І нам нічога не заставалася, акрамя як задумацца над сэнсам павышанага інтарэсу галоўнага *БДГ*-шніка да вялікіх сісек і як гэта можа адбіцца на твары галоўнай буржуазна-дэмакратычнай газэты краіны. Падчас абмеркаваньня ў нас узьнікла некалькі варыянтаў, зь якіх мы пакінулі два больш-менш верагодныя:
1. Пётар Марцаў зацікавіўся такім шоў проста як нармальны мужык, якога прыцягваюць вабноты супрацьлеглага полу. Гэта такжа натуральна, як бы галоўная рэдактарка *БДГ* Сьвятлана Калінкіна была б заўважаная на шоў «Містэр Вялікі Чэлес». На твары газэты гэта не адаб'ецца, затое магчыма ўжо адбілася на твары самога Марцава (атрымаў наганяй ад жонкі).
2. Больш верагодная. Марцаву як бізнэсоўцу не дае спакою слава амэрыканскага порна-варацілы Лары Флінта. Тады Марцаў замышляе вялікія пераўтварэньні ў стылістыцы газэты з мэтай павелічэньня тыражоў. Палітычна-аналітычная пісаніна мала каму цікавая, іншая справа – «клубнічка», з дапамогай якой можна заткнуць за пояс канкурэнтаў зь *Белорусской газеты*. Тут магчымая й зьмена назвы газэты, як гэта зьбіраецца зрабіць Якубовіч, які мяркуе перайменіць сваю *Саўбелію* ў *Беларусь сегодня*. Новае Марцаўскае дзецішча можаназвывацца, напрыклад, *Белорусская Эротическая Газета*, *Белорусский Деловой Секс* або нешта накшталт таго.
Але сьпяшаемся паўстрымаць ня ў меру заклапочаных чытачоў: не ляціце, заламіўшы галаву да бліжэйшага паштовага аддзяленьня афармляць падпіску на *БДГ* – ніякага беларускага *Playboy* не мяркуецца. Як паведамілі нам шэраговыя супрацоўнікі *БДГ*, ніякіх прынцыповых зьменаў у канцэпцыі выданьня кіраўніцтва не прадугледжвае. Так што ўсё аказалася нашмат банальней: «Падумаеш, мужык пагуляў трохі. Нельга хіба?» ●

П.К.,
гал. рэд. газ. *Н*

РэвалЮцыя

Мы ведаем!

На прайшоўшым нядаўна ў Лёндане Кангрэсе па вызваленьні Іраку абмяркоўваліся шляхі выхаду гэтай арабскай краіны з крызысу, а таксама жыцьцё Іраку і яго статут на міжнароднай арэне пасьля Хусэйна. У канфэрэнцыі прыняла ўдзел і латвійская дэлегацыя, якая прапанавала свой прыбалтыйскі шлях да дэмакратыі і ўсеагульнага дабрабыту насельніцтва.
Кіраўнік латвійскай парлямэнцкай дэлегацыі Оскарс Кастэнс паведаміў, што «змагароў супраць Садама Хусэйна цікавіў гістарычны вопыт Латвіі, у прыватнасьці, выхад з-пад улады савецкага рэжыму і атрыманьне незалежнасьці».
Латвійскія дэпутаты запрасілі прадстаўнікоў іракскай апазыцыі наведаць Латвію дзеля далейшага знаёмства з унікальным гістарычным вопытам.
Вопыт сапраўды ўнікальны. Сярод самых разнастайных спосабаў разводзіць лахоў на бабкі «вопыт латвійскага антыбальшавіцкага супраціву для іракскіх апазыцыянэраў» сапраўды можна занесьці ў Залатую кнігу Астапа Бэндэра.
Па-першае, з гісторыі, якую ня ўсе іракскія апазыцыянэры мелі шанец добра вывучаць у сваіх мэдрэсэ, больш вядома пра латышскіх стралкоў пад камандай таварыша Берзіна, якія дапамагалі бальшавікам усталёўваць савецкую ўладу ў тым ліку.
Па-другое, з латышскіх дысыдэнтаў мы добра ведаем Лайму Вайкуле, Валдзіса Пельша і Раймонда Паулса, але бярэ сумнеў, што Маэстра будзе вучыць кагосьці граць на раялі.
Але вось факт: некалькі год таму выбухнулі скандалы, дзе былі задзейнічаныя чальцы латвійскага парлямэнту ў сувязі з гомасэксуальнай пэдафіліяй.
Відавочна, што толькі пасьля «рашучай перамогі» над савецкай уладай латвійскія рэвалюцыянэры маглі аддацца любімай нацыянальнай загане, якую жорсткі таталітарны рэжым палымяным патрыётам сувора і недэмакратычна забараняў.
Канешне, сьвірэпы бацька Хусэйн са сваім патэрналісцкім шарыятам таксама забараняе іракскім дысыдэнтам праяўляць свае свабодалюбівыя памкненьні – але некалькі сэмінараў у разьняволенай латвійскай атмасфэры ў кампаніі «жрыц свабоднай любві» дадуць любому апазыцыянэру моцны стымул для змаганьня зь любой дыктатурай.

Ці маўчы, ці Гімн крычы!

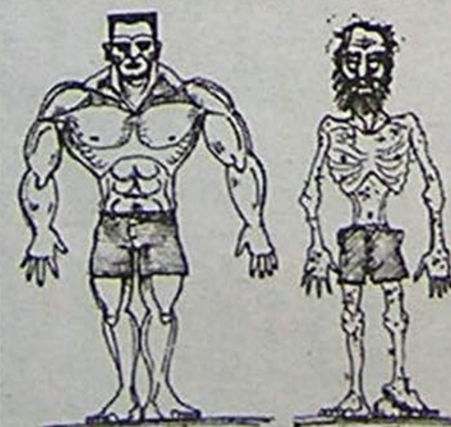
Працягваецца гістэрыя расейскіх уладных структураў з нагоды актывізацыі беларускага боку па аб'яднаньню братэрскіх народаў у адзіную дзяржаву. Дзесяткі прапановаў варыянтаў гімну Саюзнай дзяржавы з абодвух бакоў сьведчаць аб шалёнай зацікаўленасьці беларусаў і расейцаў у хутчэйшым наданьні гэтай міждзяржаўнай малітве належнага ёй статусу. І

нядаўняе сьвяточнае праслухоўваньне прадстаўленых на конкурс варыянтаў мусіла засьведчыць павагу і больш дакладна акрэсьліць рамкі будучага выбару. Аднак шаноўныя чальцы камісіі, ды і ўвесь беларускі народ цалкам, у чарговы раз былі абражаныя чарговай уладнай сошкай з Расеі зь ліку тых, якія лічаць магчымым спыніць лавіну імкненьня родасных народаў да зьліцьця. Нейкі нікому невядомы выканаўчы сакратар Нацыянальнага інстытуту гербу і сьцягу Зьміцер Іваноў, што прадстаўляў на паседжаньні камісіі Расею (і хто толькі яго туды ўсунуў), дадумаўся ляпнуць, што беларусам і расейцам няма пра што сумесна маліцца, бо «...Саюзная дзяржава – ня больш чым надбудова ў выглядзе ўладных структураў». І як язык у Ірада павярнуўся сказаць гэткае, чым жа жывуць яшчэ нашыя народы, акрамя веры ў любімых прэзыдэнтаў ды надзеі на хуткае аб'яднаньне. Велічы Саюзнай дзяржавы павінен папярэднічаць вялікі Гімн, а ўсялякім чынушам, што ганьбяць сьвятое, усе іхныя словы будуць пасьля гучна прыпамінацца, дзякуй богу, сумесныя межы працягнуцца далёка на поўнач... ●

Чачэнскі сындром

Колькі ўжо год мінула ад пачатку расейскай антытэрарыстычнай апэрацыі ў Чачэніі, а вынікаў яе ня бачна да гэтай пары. Фэдэральныя войскі ўсё больш уцягваюцца ў партызанскую вайну, маладыя салдаты працягваюць гінуць за нікому незразумелую ідэю. Нават нязьменны камандуючы аб'яднанай групоўкай на Паўночным Каўказе быў нядаўна адхілены ад выкананьня сваіх абавязкаў.
Але, здаецца, ува ўсёй гэтай каніцелі рыхтуецца карэнны пералом. Па словах прадстаўнікоў гэнэральнага штабу узброеных сілаў РФ да сканчэньня апэрацыі засталіся лічаныя месяцы, калі ня дні. Падставай для гэтай аптымістычнай ноты сталі паказаньні палоннага баевіка, які заявіў, што «ў цэлым становішча баевікоў дрэннае, не хапае мэдыкамэнтаў, ежы, цёплых рэчаў, многія ўдзельнікі бандаў маюць хранічныя захворваньні. Амаль усе хварэюць на тубэркулёз і фурункулёз. Шырока распаўсюджаны пэдыкулёз і дыстрафія».
Як бачым, незаконныя чачэнскія фармаваньні зьяўляюцца сапраўднымі рассаднікамі ўсялякай заразы. Узьнікае пытаньне: як пры прысутнасьці такой колькасьці хваробаў чалавек яшчэ ў стане трымаць у руках аўтамат і аказваць супраціўленьне добра экіпіраваным і накормленым рэгулярным часткам. І дзіўна, чаму да гэтай пары доблесныя спэцназаўцы ня могуць надаваць па срацы барадатым і ўшывым тубэркулёзьнікам ●

Паспрабуйце здагадацца, хто з гэтых прызыўнікоў пойдзе служыць у спэцназ, а хто стане баевіком.

Максім Багдановіч

ТапанІміка

Мой адрас – ня дом і ня вуліца

Зь нечаканай ініцыятывай выступілі працаўнікі прадпрыемства «Баранавічымежрайгаз». Справа ў тым, што ўжо доўгі час баранавіцкія ўлады ня могуць належным чынам правесьці рамонт вуліцы імя 50-годзьдзя ВЛКСМ, на якой і зьмяшчаецца прадпрыемства. Таму, каб хоць неяк зрушыць сытуацыю зь мёртвай кропкі, на працоўным сходзе калектыву было вырашана зьвярнуцца да гарадзкіх уладаў з просьбай перайменаваць вуліцу і даць ёй імя Лукашэнкі. Маўляў, з такім імем на вуліцы ўжо дакладна ня будзе ям і лужаў. Калі перайменаваньне вуліцы – адзіны сродак для прыцягненьня ўвагі, дык у хуткім часе можа стацца так, што ў кожным горадзе будзе свая вуліца альбо плошча імя ўсенароднаабранага. Карацей, Back in USSR!

Маўчаньне Блуднага Інтэлектуала

Якія сакрэты насамрэч хавае нязбыўшыся японскі дыплямат-невяртанец?

Герой нашага коміксу «Вяртаньне блуднага дыплямата» (гл. *Навінкі* №28) Пётар Краўчанка нарэшце вярнуўся ў беларускую сталіцу, аднак абяцаных ім сэнсацыяў не адбылося. Уявіце сабе, як расчараваліся тыя, хто паверыў яго абяцаньням выступіць з публічнымі разаблачэньнямі выбітных асобаў беларускага палітычнага бамонду.

З моманту свайго прыезду дыплямат не зрабіў ані прэс-канфэрэнцыі, ані выступіў па тэлевізіі са сваімі адкрыцьцямі – ён бы выдатна глядзеўся, напрыклад у «Контурах» альбо ў «Постскрыптуме». Выснова адна: не пускаюць. Не дарасьлі нашыя СМІ да інфармацыі такога ўзроўню, не разумеюць. Але можна дапусьціць і яшчэ адную вэрсію: Пётар Краўчанка адмовіўся ад эфэмэрнай славы зоркі на 15 хвілінаў і замаўчаў, як сапраўдны інтэлектуал. Вядома, што першая рэакцыя прафана, які сутыкнуўся з рэсурсамі надзвычайнай інфармацыі

– гэта растрындзець усё orbi et urbi, усім і кожнаму, каб было відаць, хто ў гэтым сьвеце «самы граматны». Але, на наступнай стадыі, веда перакшталцоўвае прафана ў «пасьвечанага», які становіцца на некалькі парадкаў вышэй сваіх былых ідэалаў. Так маўчыць сапраўдны інтэлектуал: ведаю, але не скажу! Так і Краўчанка атрымлівае асалоду ад таго, што можа адным словам перавярнуць увесь сьвет, але не хоча – хай іншыя парацца!

А якія тры сэнсацыі ён можа адкрыць можам толькі здагадвацца. Мы здагадаліся так:

1) Ганчаранку і Захара скралі Саша і Сірожа.

2) Лукашэнка – жанчына!

3) Японскае сакэ – дрэнь, якую прыдумалі спэцыяльнна для спойваньня беларускіх дыпляматаў

Здагадвайцеся з намі, здагадайцеся як мы, здагадайцеся лепш за нас! ●

Wanted man in BNF

Сіўчык абʼяўлены ў вышук. Пакуль што толькі ў БНФ

Чарговы зьезд Партыі БНФ імя В.Вячоркі, які адбыўся ў мінулую суботу 14 сьнежня, прынёс нямала цікавостак для пабочнага назіральніка. На фоне гучнай дэклярацыі пра выхад з Кансультатыўнай рады апазыцыйных палітычных партыяў, спробаў трохі пачмырыць «Малады Фронт» ды расчараваньня ад аблому з-за нерасколу БНФ, найбольшы інтарэс уяўляе г.зв. «справа Сіўчыка». Адзін з вэтэранаў БНФ Вячаслаў Сіўчык аказаўся генэральным казлом адпушчэньня, на рогі якога сталі вешаць усіх сабак. Галоўная прад'ява – Сіўчык зьяўляецца агентам г.зв. «трэцяй сілы». Для чытачоў патлумачым, што «трэцяя сіла» – гэта бабай, якім пужаюць жаўтаротых маладафронтаўцаў, які

быццам бы хоча абламаць кармушку для ўсёй «аб'яднанай дэмакратычнай апазыцыі». Аднак Сіўчыка выключыць з канторы не ўдалося, бо той проста не зьявіўся на зьезд. Тут і пачаліся злапрыгоды для антысіўчыкаўскага лобі. Ці тое статут БНФ не дазволіў, ці тое ў некага зайграла мараль, аднак выключыць з Партыі адсутнага чалавека фронтаўцы не наважыліся. Таму, каб каб даць Сіўчыку пінка з Варвашэні-8, трэба як мінімум, каб той проста туды зьявіўся. Адзіная праблема, што Сіўчык зараз актыўна ўхіляецца ад кантактаў зь вячоркаўцамі. Ужо прагучала канструктыўная прапанова ўручыць яму павестку зьявіцца на Ўправу, альбо (калі будзе адбрыквацца) падвергнуць яго прымусоваму прыводу з дапамогай дружыны БНФ, а там – суд-тройка і – цю-цю, партбілет. Як жа будзе касіць Сіўчык ад прымусовага прыводу і дзе ён будзе хавацца, нам пакуль што невядома ●

Мае ўнівэрсытэты

АбітурыЕнту

Запаветная мара

Паступіць у ВНУ жадаюць усе –
Любімая праца дастатак у сям'е.

Гэта не сакрэт і ня тайна,
Туды іспыты – цяжкая справа.
Падручнікі абітурыенты зубраць
Зправа налева і зьлева направа.

Хто сумленна жадае грызьці навукі граніт,
А хто туды проста ад войска бяжыць!!!

Хто марыць быць сьлесарам, хто маляром.
А хто напралом паступае
Проста паўсюль –
Дзе-нібудзь атрымаецца,
Што-нібудзь палучыца.
А на справе што – падвох і хлусьня.
НІХТО Ў ВНУ НЯ ВУЧЫЦЦА!!!

Сьціпуху дарам цягнуць з Радзімы,
А самі бухаюць, трапляюць у міліцыю.
Пры ўсім самае неверагоднае ў тым –
Дыхаюць неабыякава ў бок апазыцыі.

Калі вучышся на дзённым,
Ад войска гарантавана адсрочка.
Адмяніць усю гэту фігню!
У салдатскія боты ўсіх абібокаў!
ТОЧКА!!!

Ярыла Пшанічны

Цяга моладзі да атрыманьня вышэйшай адукацыі цалкам тлумачальная. З корачкай нашмат лягчэй уладкаваць сваё будучае жыцьцё, атрымаць высркааплочваемую працу, езьдзіць раз на год у адпачынак і класьці на ўсіх з прыборам. Усе ўмовы ў нашай краіне для шчасьлівай будучыні створаныя: адукацыя ў нас бясплатная, стыпэндыю плоцяць. Цяпер нават ёсьць сыстэма ільготнага крэдытаваньня абітурыентаў, якая практыкуецца ў большасьці разьвітых краінаў Захаду. Сэнс гэтай сыстэмы просты – калі табе не хапіла балаў пры паступленьні, можаж пазычыць бабла ў дзяржавы і вучыцца на здароўе. Толькі потым прыйдзецца адпрацоўваць па разьмеркаваньні. Здавалася, вучыся, студэнт, ды працуй на карысьць радзіме. Але ня ўсё так проста, як можа паказацца на першы погляд.

Амаль незаўважанай засталася навіна, якая была агучаная на мінулым тыдні. Справа ў тым, што Міністэрствам адукацыі скасаванае адное з найважнейшых дасягненьняў сучаснай дэмакратыі – паралельнае паступленьне ў ВНУ Рэспублікі Беларусь. А гэта значыць, што калі раней школяр мог падаць дакумэнты адразу ў некалькі унівэраў (авось дзе-небудзь пашанцуе), дык зараз пра такую лафу прыйдзецца забыць. Недабраў балаў – валі, сынку, на платнае, альбо абувай боты ды аддавай свой сьвяты абавязак Радзіме. Глядзіш, розуму набярэсься, а наступным разам і паступіш ●

Станіслаў Шушкевіч

Будзьма разам!

Аб'яднаная Грамадзянская Партыя пад мудрым кіраўніцтвам свайго правадыра таварыша Лябедзькі распачынае калядную акцыю салідарнасьці з журналістамі-«хімікамі» пад правакуючай назвай «Будзем разам». Невядома, якім чынам аб'яднаныя грамадзяне зьбіраюцца быць разам з Мажэйкам, Маркевічам і Івашкевічам, але ў склаўшайся геапалітычнай сытуацыі гэтая акцыя можа стацца апошняй пі-ар кампаніяй, якая праводзіцца Лябедзькам & К° на свабодзе.

ГАРБАЦЬ ЗА СВАЁ

АБВЕСЬНІК АНТЫЧУКОЦКАГА ВЫЗВАЛЕНЧАГА СУПРАЦІВУ

Памятка беларусу

Нарэшце айчынны ўрад сьпіхнуў сваю долю акцыяў (некалі) сумеснага беларуска-расейскага прадпрыемства «Славнефть». Шчасьлівым уладальнікам беларускай дзесяціны стаў Раман Абрамовіч – адзін з найбольш раскручаных алігархаў Эўразіі. 18 сьнежня пачнецца фінальны аўкцыён, дзе нафтахімічныя букмэкеры ставяць акурат на абрамовіцкую кабылку «Сибнефть».

Пасьля эпапеі з азіяцкай піўной навалай («Балтика» і ПІТ), зьяўленьне ў Беларусі самаго Абрамовіча безумоўна абгрэйдзіць наш апазыцыйны дыскурс. Апошні традыцыйна пакоіцца на крытыцы антынацыянальнай натуры рэжыму бацькі Лу, які ў сваёй палітыцы быццам бы матывуецца генэтычнай агідай да ўсяго беларускага.

Існуе некалькі вэрсіяў расшыфроўкі храмасомнага коду Прэзыдэнта. Адны даводзяць, што віной паталягічнай цягі да ўсходняга вэктару, распродажу краіны і здачы незалежнасьці – расейскі гемаглябін, характэрны для генатыпу Ўсходняй Беларусі, адкуль паходзіць шклоўскі кіслінг.

Іншыя клянуцца, што выявілі двайніка лідэра дзяржавы ў цыганскім квартале на Зімняй, што ў Менску. Маўляў, пажылы чавэла прагаварыўся, што ў 50-х гадах ягоны табар кінуў спальнікі каля вёскі Александрыя, дзе, кажуць, дзеўкі любяць смуглявых дзікуноў. Пры адсутнасьці надзейнай кантрацэпцыі ягоны спэрматазоід і стаў фатальным для Беларусі.

Гэта яшчэ што! У інтэрнэце жывуць і такія, што ўсур'ёз прапануюць тэзыс аб жыдоўскіх каранях гаранта. Ягонюю скрайнюю плоць абяцаюць хутка загрузіць у фармаце PDF кожнаму, хто верыць у жыда-масонскую змову як прычыну продажу Радзімы.

Фігура Абрамовіча тым больш сымбалічная, што сынтэзуе ў сабе ўсе тры апісаныя архетыпы этнічнага акупанта:

1) кавarнага сэміта-хаміта,
2) нахабнага «новага рускага»,
3) нямытага дзікуна (для тых, хто ня ведае, будучы гаспадар беларускай нафтахіміі – губэрнатар Чукоткі).

З пункту гледжаньня палітычных дывідэндаў, нацыянальнасьвядомай эліце найбольш выгодна раскручваць трэці брэнд. У постсавецкай масавай сьвядомасьці, чукчы – настолькі зацюканая і ўшчэрбная раса (гл. анэкдоты), што сама думка аб падпарадкаваньні дзецям тундры выклікае летальны шок у ахоўнікаў эўрапейскасьці Беларусі. Няма і долі сумневу, што рух супраціву чукоцкаму ігу па маштабах пераплюне ўсе былыя акцыі нацыянальнага непадпарадкаваньня: выліваньне «Маладым Фронтам» на зямлю партыі сьвежакупленай «Балтики», кампанію Нашай Нівы «Кахай сваё!», месячнікі беларускай мовы ТБМ і нават антыцыганскі пі-ар БНФ сярэдзіны 90-х. Прапануем гатовы макет будучага папяровага рупару нацыянальнай рэвалюцыі, якая вымяце паганай мятлой чукоцкіх акупантаў і іхных пляшывавусатых халуёў з роднай зямлі. Не – вынішчэньню нацыянальнай эліты. Няхай на харугвах сапраўдных патрыётаў залатымі літарамі будзе ўпісаны лёзунг вызваленьня: «Гарбаць на свайго!» ●

Нацыянальныя вытокі беларускага рэжыму

Кожны дзень прыносіць новыя доказы, што тэорыя аб пятай чукотскай калёне ў беларускай палітыцы – ня блеф, а навукова даказаная ісьціна.

Каб зразумець гэта дастаткова задацца пытаньнем, чаму бацька захапляецца зімовымі відамі спорту. На гэта зь бюджэту штогод адсьцёгваюць мільёны баксаў на будаўніцтва спартовых палацаў і іншых зімовых атракцыёнаў. Імпэт да лыжных эстафэтаў і гульні з клюшкай ня проста хобі, бзік, жаданьне жыць доўга, як старазапаветны прарок Мафусаіл, і быць спартовай, як мадэль Галятэя. Гэта генны рэфлекс, мэтафізычны, звышнатуральны, і неангажаванаму ў расавыя штуды абывацелю недасяжны. Беларускі набоб унасьледаваў каханьне да клюшкі і лыж ад гармонаў сваіх далёкіх суродзічаў – намадаў, якія ў пошуках ежы (салату з карлікавай бярозкі і марошкі) гарцавалі вярхом на сахатых па прасторах тундры. Аднойчы з полюсу прыйшоў ляднік. Заўзятыя гледачы мыльнай опэры «паўночнае зьзяньне» былі вымушаныя ўносіць ногі на поўдзень. Абяцанай зямлёй для аднаго з выводкаў запалярных бамжоў стаў цэнтар Эўропы. Тут мешкаў таленавіты гіпэрбарэйскі народ беларусы, культуры баявых тапароў і шнуравой керамікі.

Талерантныя беларусы каменнага веку мелі глупства даць чужынцам часовую рэгістрацыю. Які фатальны крок!

Вы не задумваліся, чаму ўвесь пасьляледніковы пэрыяд мы перажываем фазу культурнай і дзяржаўнай дэградацыі. Ва ўсім вінаватыя чужынцы! Госьці з холаду прынесьлі да нас, цывілізаваных краманьёнцаў і нэандэртальцаў лаянку, гарэлку (чым яшчэ суграваецца чалавеку ва ўмовах адвечнай мерзлаты), полавую разбэшчанасьць (гл. гасьцёвая сэксуальнасьць сярод чукчаў). Героі кніг Міклухі-Маклая і сёньня працягваюць глуміцца над нашай незалежнасьцю. Днём прыкідваюцца нармалёвымі падданымі РБ, паліруюць лаўкі аўдыторыяў самых прэстыжных ВНУ, рэвізуюць прэзыдэнцкія дэкрэты, праводзяць сэлектарныя нарады, сьпяваюць псальмы нацыянальнага гімну, а пасьля ўначы накідваюць эскізы чукоцкага сусьветнага панаваньня.

Вам хочацца доказаў? Іх ёсьць у мяне. Прынамсі, антрапалягічных. Любы скептык, параўноўваючы шнобелі твару прэзыдэнта і ісляндзкай сьпявачкі Б'ёрк, адразу прыйдзе да высновы, што прашчуры субчыка, якога сусьветнае грамадзтва трымае за матку беларускага роя, глушылі нерпу ў Бэрынгавым праліве. Дык доўга мы будзем цярпець на сваім карку нахабнага самаедь! Баста! Хопіць цярпець чукоцкае іга! Раскадзіруйся ад палітычнага сну, крывіч, і бухні набатам ва ўсе званы!!! ●

Анэкдоты пра новага чукчу Абрамовіча

⊗⊗⊗

Да раддому пад'яжджае на алесных новы чукча Абрамовіч і пытае санітарку:
– Алё, падруга, мая жонка нарадзіла, аднака?
– Так, гадзіну назад!
– Во, кайф! І каго канкрэтна?
– Дзяўчынку.
– Што, аднака?! Вам што, у натуры, з Славнефці не тэлефанавалі?
– Ой, прабачце, – у такім выпадку – хлопчыка!

⊗⊗⊗

Новы чукча Абрамовіч з падругай на крутых аленях вяртаецца з прагулкі вакол Мозыру. Заяжджае ў Богам забытую вёску – набыць фаршыраванага цюленя. Раптам машыну акружаюць дрэнна апранутыя беларусы:
– Крывапійцы!! Паразіты!! Буржуі праклятыя!! – і г.д. – Да мы ўсё па картках набываем!!!
Новы чукча адкрывае партманэ, дастае «VISA GOLD» і кажа:
– Дык мы таксама, аднака...

⊗⊗⊗

Сын новага чукчы Абрамовіча прыйшоў у краму, працягнуў гаспадару гаршчок і кажа:
– Наліце сюды мёду на пяць тысячаў рублёў.
Той наліў. Хлопчык бярэ гаршчок і кажа:
– А грошы вам бацька заўтра прынясе.
– Ну, ведаю я вашае племя.
Адабраў гаршчок, выліў мед і выставіў пацана. Той адыйшоў за вугал, пагледзеў у гаршчок і кажа:
– Бацька меў рацыю: тут хопіць на пару бутэрбродаў, аднака.

⊗⊗⊗

Новы чукча Абрамовіч набывае слыхавы апарат. Што б яму не прапаноўвалі, усё дорага. Прадавец:
– Вазьміце вось гэта. Гэта звычайная картонная каробка, у якой на дроце прывязаны гузік. Гузік устаўляеце ў вуха, а каробку хаваеце ва ўнутраную кішэню.
– І я буду чуць лепей, аднака?
– Не, аднак людзі, пабачыўшы дрот, будуць казаць грамчэй.

⊗⊗⊗

– Абрамовіч, гэта праўда, што твой сябра даў табе аплявуху, а ты ні як не адрэагаваў?
– І гэта называецца «не адрэагаваў?» А хто ж тады ўпаў, аднака?

⊗⊗⊗

Новы чукча Абрамовіч, чакаючы гасьцей, здымае з паліцы дзясятак дарагіх кніжак.
– Ты што, баісься, што госьці іх стыраць, – пытае жонка.
– Не, баюся, што пазнаюць, аднака.

⊗⊗⊗

Альпіністы ідуць на чарговы штурм Эвэрэсту. Уздымаюцца з апошніх сілаў на пік гары і раптам бачаць: стаіць алень а ў ім сядзіць новы чукча Абрамовіч. Альпіністы ў шоку:
– Як вы сюды трапілі?
– Як я сюды трапіў – не вашая справа, аднака, а тая с*ка, якая мне тут стралу забіла, аб гэтым моцна пашкадуе, аднака.

ПРАТАКОЛЫ чукоцкіх шаманаў

Прадстаўляем вашай увазе стэнаграфію сусьветнага зьезду чукоцкіх шаманаў, якая мела месца у 1907 годзе ў адным стойбішчы ў нізоўях Калымы. Падчас гэтага чукоцкага сынэдрыёну ягонымі ўдзельнікамі была складзеная сусьветная змова свабодных аленяводаў (у перакладзе на фр. франк-масонаў) супраць эўрапейскай цывілізацыі і нацыяў. Ягоным галоўным заданьнем ёсьць паступовая канцэнтрацыя ўлады ў руках меншасьці – чукчаў, і усталяваньне сусьветнага панаваньня чукоцкай галіны манталоіднай расы. Маем надзею, што гэтыя праўдзівыя матэрыялы адкрыюць суайчыньніку вочы на корань усіх нашых беларускіх бедаў.

Першы шаман: ...Я лічу, што нацыянальныя свабоды гэта толькі фікцыя – ідэя, якая вельмі прывабная для народных масаў. Нацыяналізм, які прыводзіць у выніку толькі да хаосу, бо нацыі ня здольныя кіраваць сабой, ня здольныя прыняць правільнае рашэньне. Толькі дыктатар можа кіраваць грамадзтвам, аднака. Больш таго, дыктатура – адзіны сродак кіраваньня ў сучаснасьці, а асновай такой сілы зьяўляецца багацьце і кантроль над ім. Таму ў сучасным сьвеце ўсім кіруюць алені і цюленьні шкуры.

Другі шаман: Ты абсалютна маеш рацыю, аднака. Таму на працягу тысячагодзьдзяў існуе змова з мэтай канцэнтрацыі ўсёй улады ў руках тых, каму яна павінна належыць – чукчаў. Чукча вумны. Ужо шмат зроблена, аднак загавар яшчэ не дасягнуў мэты. Патрэбна захапіць уладу над усім сьветам. Яшчэ існуюць нечукоцкія краіны, якія павінны быць зьнішчаныя.

Першы шаман: Для гэтага патрэбна дабіцца ўзмацненьня ў такіх краінах недавольства. Дзякуй богу, сама прырода сувэрэннай краіны спрыяе росту баўбатні ў парлямэнце і дазваляе дабіцца поўнага хаосу ў мазгах простага народу. Хаос узмацняецца дзякуючы шматпартыйнай сыстэме.

Другі шаман: Нашае заданьне – узмацняць супярэчнасьці, тайна спрыяць усім партыям, акрамя Народнага Фронту. Нашыя партыі паклапоцяцца аб тым, каб разьдзімаць сярод насельніцтва незадаволенасьць незалежнасьцю.

Другі шаман: На маю думку перш за ўсё трэба дыскрэдытаваць уладу. У выніку будзе ўведзеная прэзыдэнцкая форма кіраваньня, якая дасьць нам магчымасьць высунуць на пост лідэра краіны сваю марыянэтку; аддаваць перавагу патрэбна людзям зь цёмным мінулым, каб лепей кантраляваць іх дзейнасьць. Галоўнае – гэта цяжкая індустрыя, якая павінна канцэнтравацца ў руках чукчаў. Таксама патрэбна ўвесь час займацца падрывам маральных асноваў нячукчаў. Шырока прапагандаваць праваслаўны атэізм, парокі. Трэба спрыяць п'янству і прастытуцыі **(ад рэд. – як ведае чытач, зь нядаўніх часоў на БТ дазволілі трансляцыю эратычных праграм. Хіба гэта не яшчэ адзін доказ існаваньня чукоцкай змовы).**

Першы шаман: Аднак нячукчы могуць пратэставаць супраць такой палітыкі. Гэта значыць, што нам нам трэбна па-мастацку плесьці інтрыгі, каб трымаць нацыі пад поўным кантролем. Інакш нам прыйдзецца ліквідаваць нечукоцкія ўрады. У выпадку ўзьнікненьня сур'ёзнай апазыцыі, трэба будзе ўзарваць усю сталіцу. Для гэтага існуе мэтро. Пасьля гэтага рэшткі апазыцыі будуць зьнішчаныя з дапамогай страшэнных хваробаў.

Трэці шаман: Аднака ха-ха-ха. Прыйдзе дзень, і мы зьвядзем на не прэстыж нацыянал-дэмакратычных рухаў і няўрадавых арганізацыяў. Нашыя хітрыя фінансавыя маніпуляцыі прывядуць да агромных фінансавых даўгоў краінаў. Іхныя народы будуць прадаваць нам свае заводы. Такім чынам мы ўсталюем фундамэнт нашага чукоцкага рэжыму, дзе замест нацыяналістаў усім будзе кіраваць багацьце, або цюленьні шкуры. Гэтую сыстэму можна назваць скуракратыяй, бо ўся пушніна будзе знаходзіцца ў нашых руках.

Другі шаман: Усяго некалькі стагодзьдзяў аддзяляюць нас ад прыходу «мэсіянскай эпохі», калі кіраваць будуць толькі чукчы. Кіраваць сьветам будзе чукоцкі губэрнатар з калена «мядзьведзя Умкі». Гэтая эпоха асьветленая зьверху, бо духі выбралі чукчаў для сусьветнага панаваньня. Чукотка – гэта ўся плянэта!

Усе шаманы разам: Дык будзе так, аднака ●

(Друкуецца з арыгіналу «Пратаколы чукоцкіх шаманаў» выдавецтва галоўнай канцыляры чукоцкіх шаманаў, Анадыр 1907г.)

Хроніка нацыянальнага супраціву

Менск

У палітычным лексыконе Беларусі нядаўна зьявіўся новы тэрмін «жры сваё». Ініцыятыва байкоту любой замежнай кулінарыі сыходзіць ад маладых людзей, якія пакляліся на крыжы Эўфрасіньні Полацкай ня браць у рот нават макавай саломкі, калі на ёй не стаіць штрыхкод 481 (нумар Беларусі ў сусьветным рэестры маркіроўкі). Чарговая акцыя апалягетаў сувэрэннай гастраноміі прайшла каля сталічнага магазіну «Океан», што спэцыялізуецца на продажы прадуктаў мора. Не сакрэт, што ў асартымэнце кропкі занадта шмат месца аддаецца прадукцыі чукоцкіх прадуктовых кампаніяў. Чукчы пічкаюць наш народ сваімі цюленямі ў таматным соўсе і кітовым вусам. Яны намагаюцца прыручыць нас, каб пазбавіць усякай ідэнтычнасьці, а потым лёгка прымусіць пакланяцца сваім татэмам. «Ня выйдзе!» – кажуць патрыёты, якія трымаюць плякаты. Надпісы кляймяць кулінарную інтэрвэнцыю і заклікаюць спажыўцоў аддаваць перавагу беларускім кансэрвам. Магчыма, казалі яны, дзякуючы штодзённай прапагандзе ворагі выскабляць з нашай памяці тое, што мы беларусы, тады толькі беларускі траўнік нагадае нам аб тым, хто мы і тое, што яшчэ ў 15 ст. у нас была свая дзяржава. Пад рачоўкі пікетчыкаў спажыўцамі былі раскупленыя ўсе кансэрвы салату «Нёманскі».

Менск

Маладыя патрыёты правялі прапагандысцкі марафон на сталічнай стомэтроўцы – цэху працы путанаў. З дапамогай спэцыяльна выдадзеннай брашуры «Трахай сваё» яны папулярна распавялі аб сувязі прычыны і наступстваў, якая вынікае паміж хаатычнымі расавымі полавымі сувязямі і дэмаграфічным крызысам у краіне. Была прадэманстраваная статыстыка, ад якой мача між ног стыне і якая паказвае як будзе выглядаць нацыянальны склад насельніцтва ў краі праз 120 гадоў, калі кожная ўладальніца яйцаклеткі не паставіць надзейны заслон на шляху спэрматазоідаў іншаземнага паходжаньня (гл. мал). Начныя матылі зь цікавасьцю ўспрымалі інфармацыю і паабяцалі ў будучым блюсьці нацынальна-полавую мараль: «Нават пэтынгам ня будзем займаца зь бязроднымі недамеркамі», паабяцала адная шалава.

Сьветлагорск

Каля станцыі аўтазапраўкі кампаніі «Славнефть» маладыя патрыёты правялі пікет пад назвай «Факай сваё». Акцыя была адрасаваная маладым таксікаманам, якія яшчэ сьляпы ў сучасных палітычных нюансах і гатовы балдзець ад нафтапрадуктаў любой кампаніі, у тым ліку тых, якія належаць шустрым чукчам. Акулістамі для палітычна блізарукіх тарчкоў выступілі маладыя патрыёты. Скандуючы лёзунг «Не імперскай палітыцы Анадыра!», яны абыйшлі ўсе падвалы і прытоны гораду. Сабраўшы вакол сябе таўпу маладых людзей, агітатары набылі каністру бэнзыну вытворчасьці кампаніі «Славнефть», каб потым у прысутнасьці журналістаў публічна выліць яе ў канаву. Пасьля калёна накіравалася на станцыю кампаніі «Белтрансгаз», дзе хлопцы затарыліся бідонам сапраўднага беларускага паліва. Паспрабаваўшы беларускіх нафтапрадуктаў, нарыкі вызналі справядлівасьць лёзунгу «Факай сваё!». Цяпер патрыятычная боль таксама не дае ім пакою ●

«Лісты з Ангбанда»

З гэтага нумару ў нашай газэце мы пачынаем новую рубрыка – «Лісты з Ангбанда». Яна прысьвечаная падзеям ў сьвеце ралявога руху Беларусі й трошкі ўсёй пляноты. Таксама значная ўвага будзе надавацца рыцарскаму й рэканструктарскаму руху краіны. Прапануем вам апошнія здарэньні, анонсы, аналізы, хто каго пабіў, хто чыю даму згвалтаваў...

Пераходзім на зімовы сэзон. У сувязі з «халодным зімовым часам сутак» амаль спыняецца дзейнасьць палігонных гульняў: ралевікі й талкіністы перабіраюцца ў цёплыя пакоі, дзе канцэнтруюцца, у асноўным, на павільёнках ды пляншэтках. Але некаторыя фанаты рыхтуюць калядныя палігонкі на постакаліптычныя сюжэты, з псыхалягічнымі элемэнтамі й бойкамі ў сьняжкі.

12 сьнежня прайшла даволі рэдкая акцыя, а менавіта паказушная ролевая гульня-павільёнка для журналістаў. Праходзіла ўсе ў «Журавіне» (актавай залі на другім паверсе Дому прэсы). Галоўны майстар – спадарыня Тэры. Вельмі цікава, асабліва прыгадваючы халоднасць ў адносінах ралевікоў да журналістаў: «Нічога не разумеюць, а потым хлусьню ўсялякую пішуць». Падзеі гульні праходзяць ў сучаснасьці, але, невядома чаму, сярод «зўрабеларусаў» XXI стагодзьдзя бегаў хлапец ў сярэднявечным прыкідзе й кальчузе.

Ужо тры месяцы, як у Менску функцыянуе клюб рэканструктараў часоў Другой Сусьветнай. Створаны 14 верасьня на базе Інстытуту Сучасных Ведаў, клюб «Comrades In Arms» займаецца аднаўленьнем уніформы «вэрмахта» й трошкі Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. Сярод сябраў арганізацыі ёсьць ня толькі хлопцы, але й некалькі дзяўчынак. Ёсьць нават адзін прыхільнік партызанскай уніформы, якую ён і зьбіраецца рэканструяваць. А нядаўна, 3 сьнежня, адчыніўся Інтэрнет-сайт клюбу: comrades.h1.ru, створаны, паміж іншым, даволі добра.

Цывік Агідны

P.S. Калі вы ведаеце нешта з сусьвету ролевых гульняў ці рэканструкцыі, пішыце на civic_agidny@tut.by. *З задавальненьнем напішу.*

Ну, дзядзька, як на смак, прызнайся! – Паскудзтва, брат, і не пытайся!

Вось гэтая куча зьлепленых «Ралтонаў» прэтэндуе на намінацыю «Альтэрнатыўная ежа»

У будынку вучэбнага корпусу Эўрапейскага Гуманітарнага Унівэрсытэту 13 сьнежня адбылася досыць спэцыфічная ў наш нясыты час імпрэза – дэманстрацыя і спажываньне мастацка-кулінарных вырабаў. Ідэя, вядома, ня новая. Людзі здаўна імкнуліся эстэтызаваць працэс спажываньня ежы, каб ня проста задаволіць патрэбу арганізму, скажам у цукры, а яшчэ й «пеўніка» палізаць. Удзельнікі фэсту гастранамічных мастацтваў далі поўную волю сваёй буйнай фантазіі, але збольшага кулінары імкнуліся выкарыстоўваць прынцып аксюмарана – спалучэньне супрацьлеглых паняцьцяў, як, напрыклад, «гарачы лёд» ці «сьвінцовы дырыжабль». Круглы торцік, зроблены з кавалкаў сала, салёны агурок, заліты зялёным жэлацінам – усё выклікала дысананс паміж зрокам і смакам.

Другі аспэкт – «канцэптуальнасьць»: піражок, які выклікае глыбокія культурна-гістарычныя асацыяцыі, як напрыклад, «Запаветы Ільіча» ці «Браневічок», сымбалізуе сакральна-сымбалічнае паяданьне мінулага (паводле Фрэйда – акт сымбалічнага паяданьня Бацькі сынамі-канібаламі, каб зь ім сымбалічна разьвітацца, а пасьля таксама сымбалічна яго рэпрадукаваць у сучаснасьці). Судзьдзі, якія ацэньвалі прэзэнтаваныя творы мастацкай кулінарыі былі зь ліку выкладчыкаў ЭГУ і самі яшчэ ад дыялектычнага да дыетычнага матэрыялізму перайшлі параўнальна нядаўна. Таму спрачаліся над паняцьцямі «альтэрнатыўнасьць» і «канцэптуальнасьць» зь ня меншай жарсьцю, чым калісьці над «партыйнасьцю» і «народнасьцю». Прыз за канцэптуальнасьць атрымала экспазыцыя «Пятніца, 13» з 13 кількамі і 5 лусткамі хлеба. Аўтар – Сьвятлана Кузьміна, прадставілася беспрацоўнай, такім чынам яна магла б намінавацца яшчэ і па катэгорыі «суровы рэалізм».

Па катэгорыі «Альтэрнатыўнасьць» намінавалася кампазыцыя «Родной» з залітым зялёнай (салёнай) мармэлядай агурком і бутэлькай гарэлкі «Новы век». Відаць, пры ўсім багацьці выбару закускі іншай альтэрнатывы агурку няма. Пастаўце адзін на адзін 6 брыкетаў «Ралтону» – атрымаеце новую страву-каламбур «Ролторт» (таксама намінант).

Прызы за ўсё гэтае харчовае беснаваньне выдавала чайная фірма «Ахмад тее», спонсар паказу, а дэманстрацыю кожнай закускі агучвала этна-эксцэнтрычная група «Нагуаль», вядомая сваім эстэтыка-элетарызмам і здольнасьцю завываць як сапраўдныя дзікуны. Шкада, што не Лаэрцкі – ён бы, братушка вельмі дарэчы прасьпяваў свой хіт пра «сіські ў цесьце»... ●

Бакаса,
кулінар-аматар

Ня будзе падарункаў на каляды!

Хутка вялікае сьвята. Кожны паважаючы сябе чалавек гатуе сваякам прэзэнты і сюрпрызы, але нажаль набыць зараз у шапіках чаго-небудзь новінькага нельга. Зьявіліся толькі зусім іншыя навінкі.

«АДЗІНОТА КРЫВІ»

Стужка:
Рамана Прыгунова
У ролях:
Інгебора Дапкунайтэ, Гоша Куценка

На гэты раз Інгебора Дапкунайтэ грае ня жонку ворага народа са «Стомленых сонцам» і ня нешта іншае, яна пайшла па накатанай дарозе такіх стужак як «Падмаскоўныя вечары» і «Масква» – гэта нейкая са зьехаўшым дахам жанчына, на гэты раз вядучы супрацоўнік фармацэўтычнай канторы, які вельмі блізка падыйшоў да «адкрыцьця веку». Але ад яе зьбягае муж, а горад у гэты час напалоханы сэрыйнымі забойствамі маладых жанчын. На працягу стужкі яна толькі й робіць, што ходзіць па рэстарацыях і магазінах, забівае на працу і п'е сок з апэльсінаў. Праект гарыць, а начальства прымае цяжкі шаг – ім патрэбна выратаваць працу і не пазбавіцца заўлабам Марыі (Інгебора Дапкунайтэ) – яна незамяняльная...

«ЗАГНАНЫЯ»

Стужка:
Луіса Мандокі
У ролях:
Шарліз Тэрон, Кэвін Бэйкан, Кортні Лав'

На гэты раз Шарліз Тэрон грае не дурную прыгажуню, а зноў, як у «Адвакаце д'ябла», сэксуальна прывабную, але з пабоямі і вельмі стомленую жонку багатага мужанька, які зьяўляецца вядучым супрацоўнікам па анэстэзіі дарагой паліклінікі. Дык вось, адзін злачынец (Кэвін Бэйкан) вырашыў скрасьці іхнага бэбіка. Гэта павінна быць ідэальным злачынствам, але выходзіць так, што ён мае справу зь неідэальнымі ахвярамі. На працягу стужкі злодзей амаль што не павінен пагражаць судом бацькам дзіцяці за зьдзекі, а калі яго ледзь не аскапілі – зусім пазбавіўся розуму. Весяліць толькі роля Кортні Лав' – увесь час яна бегае аголенай.

Гэта не старыя добрыя стужкі накшталт «Як Грынч скраў Каляды» ці «Лядовы Джэк». Гэта супэрпупермэгабладшытпачварнае і жудаснае кіно. Асабліва ў адным фільме ёсьць момант, які вельмі павесяліў бы адмарозкаў-аматароў японскага нойзу ці проста звычайных D.I.Y-шчыкаў. Не, гэта ня жах бясплоднасьці і не забойства дзіцяці, гэта – нешта іншае. Які гэта момант – узгадайце, будзе прыз...

BANKER_KV@YAHOO.COM

Зноўку злобныя оркі

Вось яно! Мы чакалі гэтага цэлы год. Заўчора, 18.12 на сусьветныя экраны выйшла другая частка трылёгіі прафэсара Толкіена «Валадар Пярсьцёнкаў»... А ці варта было чакаць?

Нейкі далёкі ад Толкіена чалавек крытыкаваў першую частку: «Гляджу. Прайшло паўгадзіны стужкі – яны зьбіраюцца. Гадзіна – яны выходзяць. Дзьве гадзіны – яны ідуць. Канец стужкі – яны працягваюць ісьці... А дзе хэпі-энд?» Дык вось, папярэджваючы некаторых нецярплівых гледачоў, з задавальненьнем расчарую іх: да канца яшчэ далёка. Гэта толькі другая частка з трох. Таму, груба гаворачы, на працягу ўсёй гэтай часткі «яны будуць працягваць ісьці».

На працягу трох гадзін падзеі будуць толькі разьвівацца. Зьбіраюцца арміі, ствараюцца аб'яднаньні, сустракаюцца жывыя дрэвы, цалуюцца разумныя істоты... Вось тут стваральнікі стужкі перапапсілі. Дужа ўжо шмат каханьня ў параўнаньні з арыгіналам. Акрамя гэтага на экране ў рэшце рэшт зьявіцца прыгажун Глыкс (у беларускім перакладзе – Горлум), ад якога ў «Братэрстве Пярсцёнка» бачылі толькі пальцы ды вочы. У поўным чатырохгадзінным варыянце першай часткі ён фігуруе даволі шмат, але знайсьці гэтую вэрсію цяжка. Нейкі невядомы пачынаючы маскальскі журналіст сярэдняй рукі Парфёнаў назваў трылёгію «дзіцячым фільмам» і параіў бацькам ні ў якім выпадку не дазваляць дзецям глядзець яго з-за вялікай колькасьці крывавых сцэнаў. Вось пра апошняе ён не памыліўся: крыві на самой справе шмат. Моцна ўразіла фінальная карціна бойкі, працягласьцю сорак хвілін. Гэта трэба паглядзець. А стужка ўвогуле зусім не дзіцячая! А будзеце спрачацца – маме скажу! Вось так! Сур'ёзна кажучы, сваіх грошай фільм каштуе. Але атрымаўся, як і першы, нейкім ніякім. Для гопнікаў ды цывікаў агідных – незразумелы й складаны. Для талкіенутых – недакладны й далёкі ад арыгіналу. Тут як з «Камасутрай»: кніга лепей ●

Саруман,
кінаабсрэвацель

Як адцягнуцца...

Па-каляднаму

Ня вельмі рэлігійныя у жыцьці беларускія музыкі абселі сьвята калядаў як мухі г... Мяркуйце самі: **24.12** калядуюць **ПАЛАЦ з КРАМАЙ**, у клюбе **«Графіці»** лабае **Шадзько**, у **«Бліндажы»** зажыгаюць ды-джэі **Funky** ды **Палёны**. Прам-тайм – непасрэдна 25-е — захапіў **Іван Кірчук са сваім трыо ТРОІЦА (Купалаўскі тэатр, 25.12/19.00)**, канкурэнцыю якому складае вечарына мажорхардкору **(SPLEEN ETIC, КУКЛЫ, іут...)** усё ў тым жа **Бліндажы**. І па чутках, яшчэ недзе 26 чысла да Калядаў «прыстаканьвацца» **APPLE TEA**, які будзе даваць джазу арыенціровачна у **Моладзевым тэатры Эстрады**.

Па-растаманску

Культавыя растафарыянскія банды **ДЖА ДИВИЖН** ды **КАНИКУЛЫ БОНИФАЦИЯ** разам зь беларусамі **ВИРУС ЛИХА** раскумарваюць ганджубас у **«Новым Клюбе» (насупраць «Крышталю», 21.12/ 22:00)**. Вонкава дзея выглядае прыстойна – усё гэта абазвалі фэстам ямайскай культуры пад назвай **«Zvuki Джа»**.

Па-літоўску

Супрановіч і кампанія запрашаюць **на сярэднявечную вакханалію** «ЛЕГЕНДЫ ВЯЛІКАГА КНЯСТВА» **ў палацы вэтэранаў** (100м ад цырку у бок Траецкага, **22.12/ 18:00**). **«СТАРЫ ОЛЬСА, рыцары і ўсё такое,»** а дакладней – старадаўнія танцы ад МАЙСТРАТЫ ды рыцарскія бойкі ад УНІІ. Старажытнасьць каштуе 4 тышчы.

Па індастрыалу...

У Менскім *NC* брыгада **Labella (29.12/ 22.00)**прэзэнтуе тусоўку **«Electrocondensat»**, а днём пазьней**(30.12/ 17.00)** у тым жа памяшканьні надрываюцца **МИТРА, БОЛЬШАЯ ДЫРА, ПУЛЬС ВОКРУГ** пры дапамозе ды-джэя **Гіпса**.

Па-кіношнаму

Чым менш каханьня ў рэале, тым больш віртуальнага трахадрому на экранах... У **«Перамозе»** круцяць кіношку **«Непрыкаяны»(19.12-22.12/19:50,21:50)**, абзываючы гэты паказ праектам **«Кінаэксклюзіў: плянэта кіно»**. Што эксклюзыўнага ў паходжаньнях фінскага санітара, невядома. **«Кастрычнік»** радуе мажорскай прэм'ерай з састарэлым Дэпардзье ў ролі Астэрыкса **(«АСТЭРЫКС І АБЭЛІКС: МІСІЯ КЛЕАПАТРА»)**. А яшчэ вельмі раю пaглядзець абсалютна ідыёцкі, затое вельмі контартэрарыстычны баявік **«Асінае гняздо» («Вільнюс», «Партызан»)** – нарагочацеся на тры тыдні наперад...

Санітар,
культурны футуроляг

P.S. *Калі вы жадаеце, каб інфармацыя пра нейкую культурную, а лепей — антыкультурную імпрэзу, патрапіла ў нашую рубрыку, своечасова (да серады) зьлівайце анонсы на* ***sanitar@tut.by*** *альбо на* ***пэйдж. 207-00-00 аб. 6589669.***

Сьвежы вецер стаецца выпердам

Або як зь некамэрцыйнага фэсту зрабіць камэрцыйна-правальны

Арганізатары музычнага фэсту «Свежий ветер» (гурт ВОРОТЕНЬ і студэнцкі клюб БНТУ) вырашылі нарэшце стаць нармальнымі пацанамі ды нарубіць капусты на попрышчы шоў-бізнэсу. Быў распрацаваны бізнэс-плян, паводле разьлікаў якога мусілі абламіцца такія бабкі, што Саладуха зь Сяргеем Мінскім узвылі б ад зайздрасьці. А потым – слава, грошы, постэры на першай паласе «Навінак»... Але зрубіць капусту не атрымалася. Калі вы запытаецеся: «Чаму?» – гэта значыцца, што вы безнадзейна прадынамілі «Свежий ветер» нумар чатыры, які адбыўся 11 сьнежня (і гэта ня дзіўна, бо на рэкляме арганізатары чамусьці вырашылі сэканоміць). У якасьці адказа на вашыя пытаньні, прыводзім апавяданьне тых, хто там быў.

А пачалося ўсё з рытуалу набыцьця білетаў. Так-так, вам не пачулася. Цяпер гэны балаган не халяўны школьны дзіскач, а платнае «паці» (1500р.). Рытуал заключаўся ў наступным: кліент падыходзіў да стала, за якім сядзелі цёця і дзяўчына. Цёця выконвала ролю касіра і касавага апарату адначасова. Яна ўважліва аглядала аматара адцягнуцца, потым пыталася прозьвішча і толькі пасьля гэтага старанна запаўняла блянк фармату А4. У канцы пісаніны шчасьліўчык ставіў свой размашысты подпіс. Калі ўсё вышэй пералічанае было зроблена, цёця адрывала блянк і ўрачыста аддавала яго табе. Дзяўчына пры гэтым ня менш урачыста ўцюхвала ворах рэклямнай макулятуры са словамі: «Гэта вам ад нашых спонсараў!»(на мінулых фэстах іх не было зусім). На гэтым рытуал набыцьця білетаў плаўна, але няўхільна перацякаў у рытуал іх праверкі перад уваходам

у залю. Рэчы сэк'юра шманала круцей за волатаў з «Рэактару».

І вось – доўгачаканая заля. Першае, што кінулася ў вочы, – гэта амаль поўная адсутнасьць слухачоў (хоць да пачатку шоў заставалася некалькі хвілін). На папярэдніх фэстах заўжды быў аншляг (відаць, за кошт аматараў халявы). Другое, што заўважалася і адчувалася – гэта канкрэтны дубак у залі. Мабыць, каб падтрымаць назву і філязофію фэсту, арганізатары не тапілі ў памяшканьні тыдзень. Але ня гэта галоўнае. Галоўнае, вядома ж, – мастацтва. Як толькі мы селі, з дынамікаў палілася... Патрысія Каас, Андрыяна Чэлентана, нейкія расейскія поп-гурты. Гэткая дыскатэка трывала амаль гадзіну, а музыкаў усё не было. Нарэшце, на сцэну выпаўзла вядучая і першай справай пачала зьліваць фіміямы ў адрэсу спонсараў. А далей былі:

1. РАДИО ВЕР (нейкае ...но на разагрэў з Магілева);
2. ПЕРЕХОДНИК (параўнальна нядрэнны псыхадэлічны афра-панк);
3. VOLK (досыць якасны гатычны блэк-мэтал);
4. ПРИНЦЕССА НА ГОРОШИНЕ (рок пра каханьне. Сумны, але прыгожы);
5. IVORY (хлопцы і дзяўчо спрабавалі лабаць нешта падобнае да хэві мэталу);
6. JANGLX-MASS (нешта з Горадні. Мы яго не дачакаліся, бо, нягледзячы на тое, што танчылі, зьмерзлі, як цуцыкі).

Напрыканцы, нарэшце, паспрабуем адказаць на ваша «чаму?». Аналізуючы фінансава-дзелавыя вынікі арганізатараў «Свежего ветра», можна зрабіць вельмі простую выснову: калі вы сапраўды жадаеце ажыцьцявіць тое, што напісана ў загалоўку (хай тое «Сьвежы вецер», «Тухлы выперд» або яшчэ як), то вы павінныя найперш раскруціць свой фэст. І раскруціць яго так, каб нават апошні сабака ведаў, калі фэст павінен адбыцца, і што прапусціць яго – значыцца прапусціць палову жыцьця. Тады і слухачоў, што з задавальненьнем расстануцца са сваімі кроўнымі, назьбіраецца тусва хуча, і капусты столькі ж ●

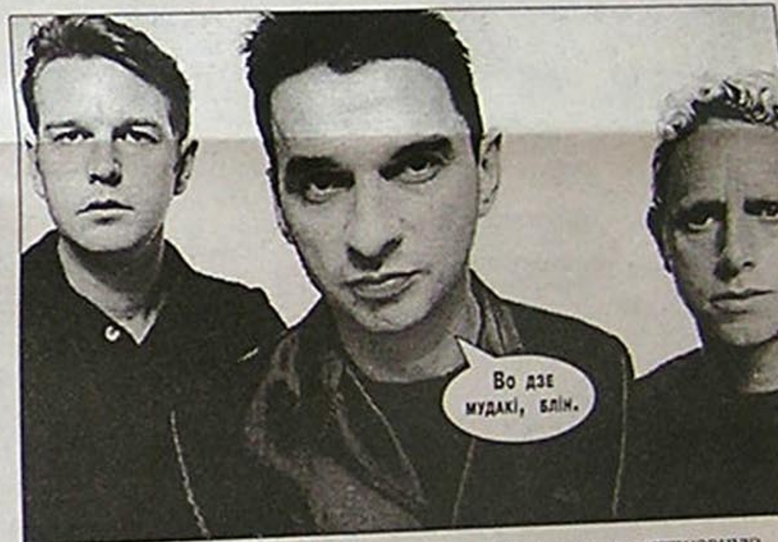
Вакула і Аксана,
сацыяльныя культуролягі

Адсмактаць за 30 баксаў

— Ты «Дэпэш Мод» любіш?
— А хто гэна, слаба памятаю...
— А бабак хочаш?
— Так! Я вельмі люблю «Дэпэш Мод»!

Відаць па ўсім менавіта гэтак праходзіла падрыхтоўчая праца да запісу «Хіта года» – альбому «Асабісты Дэпэш» ад беларускіх рокераў. Фантазіі на свае творы ў мастадонтаў ужо не хапае? Наўрад ці. Хутчэй, зразумеўшы, што гвалтаваньне вушных ракавін айчынных слухачоў уласнымі творамі прыносіць мала фінансавай аддачы, белрокеры вырашылі пераключыцца на больш заможных ахвяраў. Узяўшы бабак у адной з заможных буржуйскіх карпарацыяў, прамучыўшыся з запісам паўгады, яны нарэшце выдалі прадукт на гара. Слухачам ён прапаноўваецца за клясычную суму – пяць з паловай тысячаў беларускіх рублёў. Аднак па СМІ ды інтэрнэце прайшла інфармацыя, што падрыхтаваная да выданьня мажорная вэрсія гэтага кампакту, і каштаваць яна будзе ажно 30 баксаў. Варта зазначыць што гэта – чырвоны кошт усёй спадчыны белроку за апошнія пяць год.

Але вернемся да альбому. Па некаторых трэках можна зрабіць выснову, што музыкі пачулі кампазыцыю, на якую рабілі кавэр, прыкладна гадзіны за дзьве да запісу. Час дастатковы, каб прысабачыць прызначаную ў новы ўласны альбом «нятленку» да фармату DEPECH MODE. Трыб'ют прадэманстраваў новы цікавы й загадкавы эфэкт – калі некаторыя беларускія банды спрабуюць адаптаваць сваё гучаньне да «дэпэшаў», у іх нечакана атрымліваецца... нешта зусім трэцяе! Гэтак, у Шадзько атрымалася сумесь Чыжу з Найкам Барзовым, у ЛЯПИСА ТРУБЕЦКОГО – ТАНЦЫ МИНУС... У гэтым кантэксьце

можа парадаваць хіба ТРОІЦА. Вынікам мічурынскага скрыжаваньня беларускіх фолкераў з «новай хваляй» дваццацігадовай даўніны атрымался... пінкфлойдаўшчына часоў «Забрыскі пойнт»! Што паасобку й ня сьнілася ані «тройцы», ані «дэпэшам».

А вось НЕЙРО ДЮБЕЛЬ гучыць у традыцыйнай для раньняга сябе самога стылістыцы «Приятно упасть в одуванчики», прыпраўленай п'яным у сісю «Рамштайнам». Драйву і высокіх частотаў «дзюбелям» дадалі гвалтоўна — дамяшаўшы да іх фолкераў GUDA. У самым канцы трэку — фолкпрарыў, ад якога пачынаюць балець зубы.

А трэк Памідорава нагадвае хутчэй кавэр «сэкспісталетаў», прычым па ўсіх парамэтрах – вакале, інструмэнтах і выкананьні. Асабліва смачна атрымліваецца тыпова ротэнаўскае «А-айм тэйкін а ра-а-айд...». «Дэпэш мод»? Які нахрэн «Дэпэш мод»? І гэта правільна, таварышы! Галоўным аутсайдэрам беларускай сцэны гурту ТОТАЛ, пардон, ІМПЭТТ – таксама похеру што перасьпяваць, «дэпэшаў», «крэнбэрыз» ці «раксэт», вынік у любым выпадку гучыць аднолькава...

Не магу не ўтрымацца, каб не ўзгадаць самую монструозную частку дыску. Аддаваць 20% альбому пад NRM-фэмілі – гэта, ведаеце, зьдзек над слухачом! Уявіце сабе: запар ідуць самі NRM, потым ZET, потым праект Піта Паўлава ГАРАЦКІЯ. Гучыць усё абсалютна аднолькава і выклікае ў слухача гарачае жаданьне гвалтоўнай муміфікацыі Вольскага з кампаніяй – уназіданьне нашчадкам...

І толькі адна песенька радуе вяртаньнем да традыцыяў беларускага року. Жорстка апазыцыйна і пафасна-сымбалічна выглядае пранізьлівая песьня «Увидеться вновь» ад Людмілы Краўцовай – жонкі арыштаванага банкіра Яўгена Краўцова. Поп-сьпявачка ратуе імідж беларускай канфармісцкай сцэны і нагадвае пра тыя рамантычныя часы, калі рок быў сацыяльным...

Вынік – я б за такі альбомчык рубля не аддаў бы. Бо ў бліжэйшы ж час ацыфраваныя ў mp3 трэкі будуць свабодна вывешаныя ў інтэрнэце, каб людзі ведалі, за што ім прапануюць нягледзячы аддаваць 30 грыноў... Ня будзь калдыром! Не купляй ката ў мяшку! ●

Фрэнсыс Дрэйк,
пірат

КутОк спажыўцА

Новыя 10 як ранейшыя 0.5

Амаль паўтары стагодзьдзі спатрэбілася старэйшаму беларускаму бровару – менскай «Аліварыі», – каб прыйсьці да жыцьцясьцьвярджальных высноваў у сваёй вытворчай палітыцы і зьмяніць яе акцэнты ў бок сапраўдных патрэбаў нашых спажыўцоў. У Беларусі ўпершыню зьявілася безалькагольнае піва ўласнай вытворчасьці заводу ля «Белай вежы». Пах і букет ніякім чынам не адрозьніваюцца ад ранейшых шэдэўраў сталічных піваvараў – тыя ж солад і хмель, смак незабыўны зь дзяцінства. Аднак новы напой ратуе нашых калдыроў ад чарнільна-алькагольнай залежнасьці, змагаючыся за здароўе нацыі. Аднак у напоі ёсьць іншы, незаўважны на першы погляд бок, які выкрывае далёка ідучыя фінансавыя замашкі «Аліварыі» – у гэтым «безалькагольным» піве ўсё ж прысутнічае 0.5 аб'ёму сьпірту, і цяпер калдыру, каб адчуць торч, як ад адной бутэлькі, трэба выпіць 10, а гэта ўжо сур'ёзны ўзровень росту продажу, замаскіраваны пад клопат барацьбы з алькагалізмам. Да гэтага нават «Балтыка» не дадумалася.

З Калядамі і Новым Годам!

Калядныя сьвяты заўсёды лічыліся часам прабуджэньня сэнтымэнтальных пачуцьцяў у дачыненьні да бліжэйшых і знаёмых. Сёньня рабіць гэта ўсё цяжэй і цяжэй. Фантом глябалізацыі бадзяецца па плянэце, пакідаючы пасьля сябе спаленую зямлю – уніфікаваны па амэрыканскаму шаблёну сьвет: кола, гамбургеры й МакМаўс прапануюцца на кожным вуглу як лепшыя сродкі нагадаць блізкаму чалавеку аб сабе. Усё стандартна і пазбаўлена нейкага інтыму. Возьмем калядныя паштоўкі, якія адпаведна традыцыі прынята дасылаць знаёмым. Мэтафізыка каляднай паштоўкі – гэта часьцінка тваёй асабістасьці і твайго быцьця, якую ты адрываеш ад сябе і пасылаеш блізкаму. Ну і што мы маем на самой справе? Калядна-навагоднія паштоўкі, якія прапануюць карабейнікі, пястраць усе як адная інфэрнальнымі пачварамі (Дзед Мароз, феі, Сьнягурка), або пазеваночнымі жывеламі сярэднерасейскай раўніны (зайцы, ваўкі, мядзьведзі). Ніводнага намёку на экзатычнасьць або індывідуалізм адпраўшчыка. Калі вы адпраўляеце такую паштоўку, трэба разумець, што вы заафіл, або эзатэрык-люцыфэрыст. Дзякуй алаху, што ўсе паштоўкі аднатыпныя, таму вас у такіх дзівацтвах нехто не западозрыць. Нэгатыўны момант – вашая паштоўка нікога не прабірае. На дапамогу сьпяшаюцца санітары з *Навінак*. Мы прапануем сэрыю калядных і навагодніх паштовак, нафаршыраваных акалічнасьцямі беларускай штотыднёвай экзыстэнцыі. Палітыка, сацыялка, эканоміка, культура, рэлігія... Сюжэты нашых паштовак ілюструюць усе аспэкты паўсядзённага быту беларусаў усіх калібраў і, натуральна, праблемныя моманты, блізкія яго фэміналягічнай сутнасьці. Выражце іх, наклейце на звычайную паштоўку і дашліце сваім родзічам або знаёмым. І паміж вамі ўзьнікне сапраўдная навагодняя камунікацыя.

